

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120012288
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120012288.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/96/2020 zo dňa 27.04.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/96/2020 zo dňa 27.04.2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., uznaný vinným z prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v lehote od 28.08.2020 do 30.08.2020 v D. a inde, nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/90/2018 z 27.11.2019, právoplatným 3.6.2020, napriek tomu, že 27.8.2020 prevzal výzvu na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, avšak výzvu nerešpektoval, výkon trestu bez príčiny nenastúpil a vyhýbal sa jeho výkonu až do 19.10.2020, kedy bol do výkonu trestu dodaný príslušníkmi Policajného zboru.

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tým, že namietal len výrok o treste. Poukazujúc na účel trestu v podobe jeho výchovného účinku, ktorý pôsobí priamo na samotného páchatel'a (individuálny účinok trestu), ako aj výchovného účinku na ostatných občanov a členov spoločnosti (generálna prevencia) odkazoval na svoje priznanie, a to, že pred jeho spáchaním požiadal aj o odklad uloženého výkonu trestu, a to z vážnych objektívnych, rodinných pomerov spočívajúcich v tom, že je otcom ôsmich nezaopatrených maloletých detí, o ktoré sa staral spolu so svojou družkou, ktorá žila s nimi v spoločnej domácnosti, pričom družka v čase, keď mal nastúpiť na výkon trestu, sa nachádzala vo výkone trestu, v dôsledku čoho o osem ich maloletých detí sa nemal kto starať, pričom on je negramotný, nevie čítať ani písať, vie sa iba podpísať a navyiac trpí vadou reči, žije a svoje deti vychovával iba z rodičovského príspevku a rodinných prídavkov, nepracuje. V podstate namietajúc neprimeranosť trestu, vzhľadom na uvedené skutočnosti obžalovaný navrhol, aby odvolací súd pri ukladaní výšky a druhu trestu, vzhľadom

na prevládajúce poľahčujúce okolnosti, na rozdiel od súdu prvého stupňa mu uložil miernejší trest v nižšej výmere podľa vlastnej úvahy.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. por., len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.. Preskúmal potom len napadnutý výrok o treste, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie pred okresným súdom vykonané v podstate v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval. Tieto úvahy vychádzali zo zákonne vykonaného dokazovania, pričom okresný súd dospel nimi k správnym skutkovým i právnym úvahám, a preto na nich odvolací súd odkazuje, nepovažujúc za potrebné ich v tomto uznesení podrobne opakovať. S ohľadom na odvolacie námietky je však namieste poukázať na nasledovné skutočnosti.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./ zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný, čo bolo správne zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže obžalovaný svoj trestný čin aj úprimne oľutoval.

Na druhej strane bolo nevyhnutné zohľadniť ako prítiažujúcu okolnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom v tomto smere nešlo o ojedinelú recidívu, ale o závažnú recidívu, pri ktorej obžalovaný svojim protiprávnym konaním dosiahol, že až v troch prípadoch je namieste stále prihliadať na to, že bol už za úmyselný trestný čin odsúdený. Predmetný úmyselný trestný čin spáchal relatívne krátko, ani nie do jedného roka po tom, ako mu dňom 20.10.2019 uplynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/90/2017. V súvislosti s prípadom vedeným na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41T/90/2018 pritom úmyselne nerešpektoval nariadený výkon trestu za takých závažných okolností. Navyše, z miesta bydliska priaznivo hodnotený nebol. Hodnotenie z výkonu trestu ale naznačuje, že obžalovaný sa vie podrobiť zákonným požiadavkám, no netreba zabúdať, že takéto priaznivé správanie prejavil pod ťarchou podmienok výkonu trestu odňatia slobody.

Za takých okolností, keď obžalovaný sa v nedávnej minulosti opakovane dopúšťal práve trestnej činnosti, v ktorej poškodenými boli jeho maloleté deti, a to trestných činov ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., nemožno povedať, že by tým preukázal úprimnosť a hodnovernosť odvolacieho dôvodu, ktorým poukazuje na svoje rodinné pomery spočívajúce v tom, že je otcom ôsmich nezaopatrených maloletých detí, o ktoré sa staral spolu so svojou družkou, ktorá žila s nimi v spoločnej domácnosti, pričom družka v čase, keď mal nastúpiť na výkon trestu, sa nachádzala vo výkone trestu, v dôsledku čoho o osem maloletých detí sa nemal kto starať a že poukazoval aj na svoje pomery.

Pokiaľ ide o spôsobený následok, spôsob trestného činu, osobu obžalovaného, jeho priamy úmysel a motív, išlo by skôr o dôvody pre ukladanie vyššieho, než uloženého trestu. Okresný súd však uložil obžalovanému ako špeciálnemu recidivistovi spomenutej trestnej činnosti proti mládeži trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby. Takto uložený trest odvolací súd považuje skôr za mierny. Za vyššie uvedených okolností, ani osobné pomery obžalovaného neumožňujú ukladanie trestu nižšieho, ako mu uložený bol.

Odvolací súd, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného vo výroku o treste a po zohľadnení podstatných zákonných kritérií pre ukladanie trestu, dospel k záveru, že v súlade s účelom trestu a záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, nebolo by namieste napadnutý výrok rozsudku o treste ani zrušovať ani meniť. Iný druh trestu, ako trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu v príslušnom stupni stráženia, by nebol primeraným a dostačujúcim na dosiahnutie účelu trestu, a to ani s ohľadom na priaznivé správanie sa obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, absenciu údajov o prípadných priestupkoch, či prezentované pomery obžalovaného.

Výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nebolo čo vytknúť, pretože bol skutkovo odôvodnený a zodpovedal Trestnému zákonu.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. jednomyseľne ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.